

i Grønland. Naar de vil forpligte sig til at tjene 9 Aar i Grønland som Præster, faar de gratis Studium paa forskellige Maader, Regens, Kommunitet o. s. v. De Folk, som senere skal docere Religion og Moral deroppe, forpligter man i Forvejen paa denne Maade.

Hvis Forholdet i Øjeblikket var det, at vi skulde stemme om, hvorvidt vi skulde afstaa de vestindiske Øer eller ikke, og hvis der her i Tinget kunde skabes et Flertal mod Afstaaelsen, vilde jeg absolut slutte mig til dette Flertal, men det er slet ikke det, som Talen er om. Her i Folketinget er der decideret et Flertal, som vil afstaa Øerne, og der er ingen Tvivl om, at der ogsaa i Lands-tinget er et stort Flertal, som vil afstaa dem. Hvis vi gaar til Valg paa denne Sag, eller hvis den kommer til Folkeafstemning, er der sikkert heller ingen som helst Tvivl om, at det vil vise sig, at der ogsaa i Folket er et stort Flertal, som ønsker Afstaaelsen. Men naar det forholder sig saaledes, spiller det ikke saa stor Rolle, hvordan den enkelte stemmer, thi det kommer sikkert dertil, at disse Øer bliver afstaaet. Nu vil det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) først have Valg om denne Sag, og saa vil han sælge Øerne efter Krigen. Den Slags Vilkaar synes jeg ikke, man kan byde en Befolkning, selv om det er en Befolkning af Negre, og selv om det er en Befolkning, man ikke regner for saa forfærdelig meget. Jeg synes ikke, at man kan byde Befolkningen, at den skal gaa og vente, til Krigen er forbi, paa at blive solgt. Den Krig kan vare baade 1, 2 og 3 Aar, og hvorledes tror det ærede Medlem fra Ringkøbing egentlig, Forholdene vil blive ovre paa disse Øer, medens man gaar og venter paa, at Øerne skal blive solgt? Nu faar vi jo sandsynligvis Valg om denne Sag, og det er det ærede Medlem fra Ringkøbing, som først og fremmest kommer til at bære Ansvaret derfor. Jeg tror for mit Vedkommende ligesom den højtærede Finansminister ingenlunde, at denne Valgsituation vil blive daarlig for det radikale Parti, men jeg tror, at det er den slettest mulige Valgsituation for Landet. Jeg synes ikke, at vi kan gaa til Valg her i Landet under daarligere Forhold, hvis vi midt under Krigen skal gaa til Valg, medens alle Lidenskaber er satte i Bevægelse. Den Valgkampagne, vi nu faar, vil sikkert blive en af de hid- sigste og heftigste, vi har haft i vort Land, det, der bliver sagt under den, vil

sikkert blive hørt langt ud over Landets Grænser. Derfor mener jeg, det vil være et overordentlig uheldigt Tidspunkt til at afholde Valg.

Jeg skal ikke her komme ind paa de Udtalelser, som den højtærede Finansminister er fremkommet med, navnlig da det nu drejer sig om den af det ærede Medlem fra Ringkøbing stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Jeg vil dog sige, at det beror noget paa en subjektiv Opfattelse, hvorvidt man i alle Forhold absolut skal tale den fuldkomne Sandhed. Jeg tror, at de Mænd, som her i Landet regnes for vore Nationalhelte, og som bliver forherliget, ikke altid har, naar de stod overfor Fjenden eller under andre Forhold talt fuld og hel Sandhed. Jeg tror ikke, at det er noget, man kan docere som ganske almindelig Regel. Men hvis vi midt under Verdenskrigen skal gaa til Valg paa det Spørgsmaal, som Valget efter det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds' (Wulff) Mening kommer til at dreje sig om, nemlig hvorvidt Finansministeren har talt Sandhed eller ej, synes jeg nærmest, at det er Toppunktet af Galskab. I andre Lande samler Partierne sig om de store Spørgsmaal, hvorledes de skal forsvare deres Land, eller hvorledes de skal holde deres Land udenfor Krigen. Her i Landet har vi, saa længe Krigen har varet, haft et Ministerium, som har holdt os udenfor Krigen. Man kan sige — og nogle siger: Det kan dette Ministerium ikke regne sig til Ære. Jeg tror alligevel, at det nuværende Ministerium har en stor Del af Æren for, at det er gaaet saa godt, som det er gaaet, og en Ting er i hvert Fald sikker, at der hverken i Rigsdagens offentlige eller hemmelige Møder af nogen ansvarlig Politiker nogen Sinde er rejst nogen som helst Kritik mod Regeringens militære Politik eller Udenrigspolitik. Naar det er Tilfældet, synes jeg, at der er meget lidet Grund i Øjeblikket til at gaa til Valg. Dette Valg kan aldeles ikke komme til at dreje sig om de vestindiske Øers Salg eller Ikke-Salg. Det ærede Medlem fra Ringkøbing vil jo under ethvert Forhold sælge Øerne, saa det er næsten urimeligt at gaa til Valg paa dette Spørgsmaal.

Jeg synes, at der er noget utroligt i, at det konservative Folkeparti vil hjælpe med hertil. Hvis det virkelig lykkes det ærede Medlem at slaa det nuværende Ministerium, tror det konservative Folkeparti saa, at der bag ved det ærede Medlem vil